

Vårkänslor

♩ = 130

G Gm6^(b5) D7

SOPRANO

När is och snö går upp i tö för sol på him - mel blå,
 Man slår sig loss om vår'n för - ståss, det rår man in - te för.
 När vin - tern flytt, som ung på nytt man ut i li - vet går. —

G Gm6^(b5) D7

ALTO

TENOR

8 C G D

ja, då vak - na vi opp, och vi fyl - les av hopp, ty mot ljus - nan - de
 Man blir to - kig och kär, ung - e - fär si - så där, att man näs - tan ej
 — Små för - äls - ka - de par ut mot Djur - går - den drar me - dan lär - kor - na

C G D

14 A7 D7 G

ti - der vi gå. — Vi dröm - mer om allt ljuv - ligt som vi tro, att
 vet vad man gör. — I vår na - tur bland al - la djur söks ä - ven
 dril - lar - na slår. — I den - na tid av kär - leks - frid, man mås - te

A7 D7 G

22 Gm6(b5) D7 A7 D

vi ska få. Man blir in - te sig lik, kän - ner sig kons - ti - fik, vad är
 i - de - al. I - från bus - kar och trän, från var - en - das - te gren kom - mer
 va - ra två. Och när so - len går ner, vack - ra löf - ten man ger, för att

Gm6(b5) D7 A7 D

29 E A7 D G

det, som för - änd - rar en så?
 stän - digt en kär - leks - sig - nal. Det är vå - ren, det är vå -
 ta dem till - baks da'n där på.

E A7 D G

E A7 D G

36 D7 G

- ren, som har kom - mit i - gen å med den kär - le - ken. Det är vå - ren, det är

D7 G

D7 G

43

D7 G D7

vå - - ren, som har kom - mit till - ba - ka i - gen. - - När vi var - ann i

D7 G D7

D7 G D7

50

D7 G Em7 A7 D7 G

por - tar - na kra - ma och kat - tor - na på går - den ja - ma. Det är vå -

D7 G Em7 A7 D7 G

D7 G Em7 A7 D7 G

58

D7 G

- ren, det är vå - - ren, som har kom - mit till ba - ka i - gen.

D7 G

D7 G